

POLITECHNIKA KRAKOWSKA IM. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

KARTA PRZEDMIOTU

obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2014/2015

Wydział Fizyki, Matematyki i Informatyki

Kierunek studiów: Informatyka

Profil: Ogólnoakademicki

Forma studiów: niestacjonarne

Kod kierunku: I

Stopień studiów: II

Specjalności: Informatyka stosowana dla inżynierów

1 INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

NAZWA PRZEDMIOTU	Modelowanie zagadnień technicznych
NAZWA PRZEDMIOTU W JĘZYKU ANGIELSKIM	
KOD PRZEDMIOTU	WFMiI I oIIN D2 14/15
KATEGORIA PRZEDMIOTU	Przedmioty specjalnościowe
LICZBA PUNKTÓW ECTS	3.00
SEMESTRY	2

2 RODZAJ ZAJĘĆ, LICZBA GODZIN W PLANIE STUDIÓW

SEMESTR	WYKŁAD	ĆWICZENIA	LABORATORIUM	LABORATORIUM KOMPUTERO- WE	SEMINARIUM	PROJEKT
2	9	0	18	0	0	0

3 CELE PRZEDMIOTU

Cel 1 Konstruowanie modeli informatycznych w wybranym obszarze informatyki i umiejętnego posługiwania się nimi. Osiągnięcia umiejętności w wyborze metod modelowania zadań technicznych i ich zastosowań. Abstrakcyjne struktury danych i ich implementacje: listy, drzewa, grafy, kolejki. Podstawowe algorytmy grafowe: wyszukiwanie wierzchołków peryferyjnych, tworzenie struktur poziomów i drzew eliminacji. W trakcie nauki przedmiotu student zaznajamia się z podstawami tworzenia algorytmów i oprogramowania na komputerach

wielordzeniowych, technika Intel dla osiągnięcia wysokiej wydajności poprzez pisanie programów na podstawie SSE2, SSE3, macierzy rzadkich (uporządkowanie układu równań liniowych algebraicznych, solwery bezpośrednie i iteracyjne)

4 WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

- 1 Podstawowa wiedza z analizy matematycznej, algebry liniowej, matematyki dyskretniej, systemów operacyjnych, metod numerycznych.

5 EFEKTY KSZTAŁCENIA

EK1 Wiedza Zna metody wykorzystywane do symulacji komputerowej.

EK2 Wiedza Ma poszerzona wiedzę w zakresie metod matematycznych niezbędną do opisu i analizy zjawisk zachodzących w modelowanej rzeczywistości.

EK3 Wiedza Zna zaawansowane metody, techniki i narzędzia informatyczne stosowane do rozwiązywania złożonych problemów informatycznych.

EK4 Umiejętności Potrafi rozwiązywać złożone zadania inżynierskie z zakresu informatyki wykorzystując właściwe metody, techniki i narzędzia.

6 TREŚCI PROGRAMOWE

LABORATORIUM		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BŁOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
L1	Algorytm mnożenia macierzy przez wektor. Usunięcie skoków, rozwijanie pętli, stosowanie rejestrów XMM (elementy wektoryzowania obliczeń).	2
L2	Mnożenie macierzy przez macierz w trybie sekwencyjnym. Algorytmy naiwne, blokowanie pamięci podręcznej, blokowanie rejestrów, algorytm wykonany w technice Intel MKL.	2
L3	Obliczenie iloczynu skalarnego dwóch wektorów w trybie wielowatkowym. Lokalne dane wątku. Dane globalne, rozwiązywanie konfliktów danych w pamięci podręcznej, technika podkładania.	4
L4	Formaty skompresowane dla macierzy rzadkich. Algorytmy uporządkowania: ND i MDA.	4
L5	Rozwiązywanie układu równań liniowych algebraicznych z macierzami rzadkimi symetrycznymi. Metody looking left, wielofrontalna.	4
L6	Kolokwium zaliczeniowy	2

WYKŁAD		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BŁOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W1	Typowe zadania symulacji komputerowych w zadaniach technicznych. Potokowe przetwarzanie danych. Pobieranie z wyprzedzeniem. Usunięcie skoków w danych i rozwijanie pętli. Konflikty danych w pamięci podręcznej dla architektury SMP.	2
W2	Oszacowanie wydajności dla typowych algorytmów algebry liniowej. Blokowanie pamięci podręcznej. Poziomy BLAS. Blokowanie rejestrów. Wektoryzowanie obliczeń i XMM rejestry. Technologia SSE2, SSE3. Mnożenie macierzy przez macierz. Techniki Intel MKL. Pakowanie danych i blokowanie rejestrów wektorowych.	2
W3	LU i LLT faktoryzacji macierzy gęstych symetrycznych, algorytmy Gaussa i Choleskiego dla macierzy symetrycznych. Blokowa faktoryzacja Choleskiego.	2
W4	Wielowątkowość, modele oprogramowania wielowątkowego, równoległe dane, prawo Amdahla, load balance, granularity, równoległe alokowanie pamięci	1
W5	Macierze rzadkie symetryczne. Graf przyległości. Formaty skompresowane. Zapewnienia i metody uporządkowania. Faktoryzacja symboliczna. Algorytmy uporządkowania ND i MDA. Algorytmy hybrydowe, METIS.	1
W6	Rozwiązanie układów równań liniowych algebraicznych z macierzami rzadkimi za pomocą metod bezpośrednich i iteracyjnych.	1

7 NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

N1 Wykłady

N2 Ćwiczenia laboratoryjne

N3 Konsultacje

N4 Prezentacje multimedialne

8 OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

FORMA AKTYWNOŚCI	ŚREDNIA LICZBA GODZIN NA ZREALIZOWANIE AKTYWNOŚCI
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim, w tym:	
Godziny wynikające z planu studiów	0
Konsultacje przedmiotowe	10
Egzaminy i zaliczenia w sesji	5
Godziny bez udziału nauczyciela akademickiego wynikające z nakładu pracy studenta, w tym:	
Przygotowanie się do zajęć, w tym studiowanie zalecanej literatury	38
Opracowanie wyników	10
Przygotowanie raportu, projektu, prezentacji, dyskusji	0
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU WYNIKAJĄCA Z CAŁEGO NAKŁADU PRACY STUDENTA	63
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3.00

9 SPOSOBY OCENY

OCENA FORMUJĄCA

F1 Odpowiedź ustna

F2 Sprawozdanie z ćwiczenia laboratoryjnego

OCENA PODSUMOWUJĄCA

P1 Zaliczenie pisemne

OCENA AKTYWNOŚCI BEZ UDZIAŁU NAUCZYCIELA

B1 Inne

KRYTERIA OCENY

EFEKT KSZTAŁCENIA 1	
NA OCENĘ 2.0	Student nie zna podstawowych pojęć z zakresu oszacowania wydajności algorytmów mnożenia macierzy przez wektor, macierzy przez macierz naiwnego i blokowego (blokowanie pamięci podręcznej), nie ma pojęcia o blokowaniu rejestrów, faktoryzacji macierzy gęstej metodami Gaussa, Choleskiego, blokowej metody Choleskiego.

NA OCENĘ 3.0	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu oszacowania wydajności algorytmów mnożenia macierzy przez wektor, macierzy przez macierz naiwnego i blokowego (blokowanie pamięci podręcznej), ma pojęcie o blokowaniu rejestrów, faktoryzacji macierzy gęstej metodami Gaussa, Choleskiego, blokowej metodzie Choleskiego.
NA OCENĘ 3.5	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu oszacowania wydajności algorytmów mnożenia macierzy przez wektor, macierzy przez macierz naiwnego i blokowego (blokowanie pamięci podręcznej), blokowania rejestrów, pakowania danych, faktoryzacji macierzy gęstej metodami Gaussa, Choleskiego, blokową metodą Choleskiego.
NA OCENĘ 4.0	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu oszacowania wydajności algorytmów mnożenia macierzy przez wektor, macierzy przez macierz naiwnego i blokowego (blokowanie pamięci podręcznej), użycia rejestrów XMM (technika SSE2, SSE3), blokowania rejestrów XMM, pakowania danych, faktoryzacji macierzy gęstej metodami Gaussa, Choleskiego, blokową metodą Choleskiego z użyciem rejestrów XMM oraz ich blokowaniem.
NA OCENĘ 4.5	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu oszacowania wydajności algorytmów mnożenia macierzy przez wektor, macierzy przez macierz naiwnego i blokowego (blokowanie pamięci podręcznej), użycia rejestrów XMM (technika SSE2, SSE3), blokowania rejestrów, pakowania danych, faktoryzacji macierzy gęstej metodami Gaussa, Choleskiego, blokową metodą Choleskiego z użyciem rejestrów XMM oraz ich blokowaniem. Umie wyprowadzić oszacowania wydajności dla odpowiednich algorytmów.
NA OCENĘ 5.0	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu oszacowania wydajności algorytmów mnożenia macierzy przez wektor, macierzy przez macierz naiwnego i blokowego (blokowanie pamięci podręcznej), użycia rejestrów XMM (technika SSE2, SSE3), blokowania rejestrów, pakowania danych, faktoryzacji macierzy gęstej metodami Gaussa, Choleskiego, blokową metodą Choleskiego z użyciem rejestrów XMM oraz ich blokowaniem. Umie wyprowadzić oszacowania wydajności dla odpowiednich algorytmów, potrafi przekonująco wytłumaczyć, dlaczego w podanym przypadku trzeba postępować tak, a nie inaczej.
EFEKT KSZTAŁCENIA 2	
NA OCENĘ 2.0	Student nie zna i nie umie tworzyć prostych zadań wielowątkowych na podstawie bibliotek funkcji wielowątkowych, nie zna i nie umie stosować synchronizację na podstawie zdarzeń i sygnałów.
NA OCENĘ 3.0	Student zna i umie stworzyć proste zadanie wielowątkowe na podstawie bibliotek funkcji wielowątkowych, zna i umie stosować synchronizację na podstawie zdarzeń i sygnałów.
NA OCENĘ 3.5	Student zna i umie stworzyć proste zadanie wielowątkowe na podstawie bibliotek funkcji wielowątkowych, zna i umie stosować synchronizację na podstawie zdarzeń i sygnałów. Student ma podstawową wiedzę o OpenMP.
NA OCENĘ 4.0	Student zna i umie stworzyć proste zadanie wielowątkowe na podstawie bibliotek funkcji wielowątkowych, zna i umie stosować synchronizację na podstawie zdarzeń i sygnałów, umie sterować wątkami (zawiesić, obudzić, przykleić do procesora fizycznego itd), ma podstawową wiedzę o OpenMP.

NA OCENĘ 4.5	Student zna i umie stworzyć proste zadanie wielowątkowe na podstawie bibliotek funkcji wielowątkowych, zna i umie stosować synchronizacje na podstawie zdarzeń i sygnałów, umie sterować wątkami (zawiesić, obudzić, przykleić do procesora fizycznego itd), ma podstawową wiedzę o OpenMP, umie stosować technikę TLS (Thread Local Storage).
NA OCENĘ 5.0	Student zna i umie stworzyć proste zadanie wielowątkowe na podstawie bibliotek funkcji wielowątkowych, zna i umie stosować synchronizacje na podstawie zdarzeń i sygnałów, umie sterować wątkami (zawiesić, obudzić, przykleić do procesora fizycznego itd), ma podstawową wiedzę o OpenMP, umie stosować technikę TLS (Thread Local Storage), projektować algorytmy równoległe, dla których zabezpieczenie zrównoważenia wątków nie jest oczywiste, oraz przekonująco wytłumaczyć swoją decyzję.
EFEKT KSZTAŁCENIA 3	
NA OCENĘ 2.0	Student nie zna formaty przechowywania macierzy rzadkich symetrycznych, nie wykazuje znajomości z metodami faktoryzacji Choleskiego looking left, looking right i nie zna podstawowych właściwości metod iteracyjnych.
NA OCENĘ 3.0	Student zna formaty przechowywania macierzy rzadkich symetrycznych, wykazuje znajomość z metodami faktoryzacji Choleskiego looking left, looking right i zna podstawowe właściwości metod iteracyjnych.
NA OCENĘ 3.5	Student zna formaty przechowywania macierzy rzadkich symetrycznych, ma podstawowe pojęcia o metodach uporządkowania (Nested Dissection, MDA), wykazuje znajomość z metodami faktoryzacji Choleskiego looking left, looking right oraz z metodą wielofrontalną i zna podstawowe właściwości metod iteracyjnych.
NA OCENĘ 4.0	Student zna formaty przechowywania macierzy rzadkich symetrycznych, zna metody uporządkowania (Nested Dissection, MDA), faktoryzacje symboliczną, zna metody faktoryzacji Choleskiego looking left, looking right oraz metodę wielofrontalną, jest w stanie stworzyć drzewo eliminacji i drzewo superwęzłowe, a również zna podstawowe właściwości metod iteracyjnych, ma pojęcia o uwarunkowaniu wstępnym.
NA OCENĘ 4.5	Student zna formaty przechowywania macierzy rzadkich symetrycznych, metody uporządkowania (Nested Dissection, MDA), faktoryzacje symboliczną, metody faktoryzacji Choleskiego looking left, looking right oraz metodę wielofrontalną, jest w stanie stworzyć drzewo eliminacji i drzewo superwęzłowe, a również zna podstawowe właściwości metod iteracyjnych, ma pojęcia o uwarunkowaniu wstępnym wielopoziomowym oraz niepełnej faktoryzacji Choleskiego.
NA OCENĘ 5.0	Student zna formaty przechowywania macierzy rzadkich symetrycznych, metody uporządkowania (Nested Dissection, MDA), faktoryzacje symboliczną, metody faktoryzacji Choleskiego looking left, looking right oraz metodę wielofrontalną, jest w stanie stworzyć drzewo eliminacji i drzewo superwęzłowe, a również zna podstawowe właściwości metod iteracyjnych, ma pojęcia o uwarunkowaniu wstępnym wielopoziomowym oraz niepełnej faktoryzacji Choleskiego, jest w stanie wyprowadzić warunki zbieżności oraz przekonująco wytłumaczyć, dla czego jest to tak.
EFEKT KSZTAŁCENIA 4	

NA OCENĘ 2.0	Student nie umie tworzyć proste zadania obliczeniowe w trybie sekwencyjnym, nie umie używać optymalizacje ręczną oraz optymalizacje na podstawie kompilatora.
NA OCENĘ 3.0	Student umie tworzyć proste zadania obliczeniowe w trybie sekwencyjnym, używając optymalizacje ręczną oraz optymalizacje na podstawie kompilatora.
NA OCENĘ 3.5	Student umie tworzyć proste zadania obliczeniowe w trybie sekwencyjnym, używając optymalizacje ręczną oraz optymalizacje na podstawie kompilatora, zadania równoległe dla algorytmów z oczywistym podziałem danych pomiędzy wątkami.
NA OCENĘ 4.0	Student umie tworzyć proste zadania obliczeniowe w trybie sekwencyjnym, używając optymalizacje ręczną oraz optymalizacje na podstawie kompilatora, używać procedury z bibliotek wysokiej wydajności, tworzyć zadania równoległe dla algorytmów z oczywistym podziałem danych pomiędzy wątkami, stosować technikę TLS, używać blokowanie pamięci podręcznej.
NA OCENĘ 4.5	Student umie tworzyć proste zadania obliczeniowe w trybie sekwencyjnym, używając optymalizacje ręczną oraz optymalizacje na podstawie kompilatora, używać procedury z bibliotek wysokiej wydajności, tworzyć zadania równoległe dla algorytmów z oczywistym podziałem danych pomiędzy wątkami, stosować technikę TLS, używać blokowanie pamięci podręcznej oraz blokowanie rejestrów, umie analizować algorytmy, które stosują rejestry wektorowe, stosować instrukcji SSE2, SSE3.
NA OCENĘ 5.0	Student umie tworzyć proste zadania obliczeniowe w trybie sekwencyjnym, używając optymalizacje ręczną oraz optymalizacje na podstawie kompilatora, używać procedury z bibliotek wysokiej wydajności, tworzyć zadania równoległe dla algorytmów z oczywistym podziałem danych pomiędzy wątkami, stosować technikę TLS, używać blokowanie pamięci podręcznej oraz blokowanie rejestrów, umie analizować algorytmy, które stosują rejestry wektorowe, stosować instrukcji SSE2, SSE3, używać algorytmy dla macierzy rzadkich oraz metody iteracyjne rozwiązywania układów równań liniowych algebraicznych.

10 MACIERZ REALIZACJI PRZEDMIOTU

EFEKT KSZTAŁCENIA	ODNIESIENIE DANEGO EFEKTU DO SZCZEGÓŁOWYCH EFEKTÓW ZDEFINIOWANYCH DLA PROGRAMU	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	SPOSOBY OCENY
EK1	I2_W06	Cel 1	L1 L2 W1 W2 W3	N1 N2 N3 N4	F1 F2 P1
EK2	I2_W01	Cel 1	L3 L4 L5 L6 W2 W3 W4	N1 N2 N3 N4	F1 F2 P1
EK3	I2_W02	Cel 1	W5 W6	N1 N2 N3 N4	F1 F2 P1

EFEKT KSZTAŁCENIA	ODNIESIENIE DANEGO EFEKTU DO SZCZEGÓŁOWYCH EFEKTÓW ZDEFINIOWANYCH DLA PROGRAMU	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	SPOSOBY OCENY
EK4	I2_U11	Cel 1	L3 L4 L5 L6	N1 N2 N3 N4	F1 F2 P1

11 WYKAZ LITERATURY

LITERATURA PODSTAWOWA

- [1] | Demmel J. W. — *Applied Numerical Linear Algebra*, Philadelphia, 1997, SIAM
- [2] | Golub G.H., van Loan C. F. — *Matrix Computations. Third edition*, -, 1996, The Johns Hopkins University Press
- [3] | Fialko S. — *The direct methods for solution of the linear equation sets in modern FEM software*, Moscow, 2009, SCAD Soft
- [4] | Fialko S. — *PARFES: A method for solving finite element linear equations on multi-core computers*, -, 2010, Advances in Engineering software, v 40, 12, pp. 1256-1265

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- [1] | Dobrian F., Pothan A. — *Obllo: a sparse direct solver library for serial and parallel computations*, -, 2000, Technical Report describing the OBLIO software library.
- [2] | George A., Liu J. W.-H. — *Computer solution of sparse positive definite systems*, New Jersey, 1981, Prentice-Hall, Inc. Englewood Cliffs.
- [3] | Schenk O., Gartner K. — *Two-level dynamic scheduling in PARDISO: Improved scalability on shared memory multiprocessing systems*, -, 2002, Parallel Computing 28, 187-197, 2002

12 INFORMACJE O NAUCZYCIELACH AKADEMICKICH

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA KARTĘ

dr hab. inż. Sergiy Fialko (kontakt: sfialko@pk.edu.pl)

OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT

1 dr. hab. inż. Sergiy Fialko (kontakt: sfialko@riad.pk.edu.pl)

13 ZATWIERDZENIE KARTY PRZEDMIOTU DO REALIZACJI

(miejscowość, data)

(odpowiedzialny za przedmiot)

(dziekan)

PRZYJMUJĘ DO REALIZACJI (data i podpisy osób prowadzących przedmiot)

.....